

219

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 sierpnia 1960 r.

w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup pracowników.

Na podstawie art. 10 ust. 5 i 8 oraz art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1 Przepisy § 1 ust. 2 oraz § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202) mają odpowiednie zastosowanie do wynagrodzeń pracowników za-

trudnionych w uspołecznionych przedsiębiorstwach handlu wewnętrznego i żywienia zbiorowego bez względu na podporządkowanie organizacyjne tych przedsiębiorstw.

§ 2 Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń należnych za okres od dnia 1 sierpnia 1960 r., a w przedsiębiorstwach podległych Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — za okres od dnia 1 listopada 1960 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

220

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 8 lipca 1960 r.

w sprawie określenia, którzy chałupnicy są pracownikami w rozumieniu dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Na podstawie art. 4 ust. 3, art. 77 i art. 116 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby wykonujące pracę chałupniczą w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Przemysłu Drobno- i Rzemiosła z dnia 27 czerwca 1956 r. w sprawie określenia istotnych cech pracy chałupniczej, przemysłu domowego i przemysłu ludowego jako zatrudnień zarobkowych wyłączonych spod przepisów prawa przemysłowego (Dz. U. Nr 30, poz. 144) są pracownikami w rozumieniu dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, jeżeli:

- 1) pracę tę wykonują na podstawie pisemnej umowy zawartej z jednostką gospodarki uspołecznionej;
- 2) osiągają z tytułu pracy chałupniczej zarobek wynoszący co najmniej 600 zł miesięcznie albo 500 zł, jeżeli chałupnik jest inwalidą III grupy, albo też 300 zł, jeżeli chałupnik jest inwalidą I lub II grupy (art. 12 dekretu);
- 3) zarobek ich nie przekracza 3.000 zł miesięcznie.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony mimo nieosiągnięcia przez chałupnika zarobku określonego w tym przepisie, jeżeli jednostka nadrzędna nad jednostką gospodarki uspołecznionej stwierdzi, że spowodowane to było przesto- jem w produkcji, który nie trwał dłużej niż 10 dni w danym miesiącu kalendarzowym, lub jeżeli chałupnik był niezdolny do pracy z powodu choroby. Za przestój uważa się przerwę w produkcji, która objęła wszystkich chałupników wytwarzających dla danej jednostki gospodarki uspołecznionej te same przedmioty produkcji. W razie przestoju lub choroby chałupnika kwoty zarobków określone w

ust. 1 pkt 2 ulegają zmniejszeniu proporcjonalnie do skróconego okresu pracy w danym miesiącu kalendarzowym.

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może zamiast zarobków określonych w ust. 1 pkt 2 przyjmować dla niektórych rodzajów produkcji niższe kwoty zarobków albo odpowiednie miesięczne normy pracy.

§ 2 1 Chałupnika nie uważa się za pracownika w rozumieniu dekretu, jeżeli on sam albo członek jego rodziny, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, posiada przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe albo zakład rzemieślniczy.

2. Nie uważa się za pracownika w rozumieniu dekretu chałupnika będącego podatnikiem podatku gruntowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych rodzajem lub organizacją produkcji chałupniczej — uznawać za pracownika chałupnika pod warunkiem jednak, że przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego ustalony dla wymiaru podatku gruntowego nie przekracza kwoty 4.000 zł rocznie.

3. Nie uważa się również za pracownika chałupnika będącego członkiem rolniczej spółdzielni produkcyjnej.

4. Za członków rodziny w rozumieniu ust. 1 uważa się małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo, małżonków rodzeństwa, dzieci przysposobione i pasierbów.

§ 3. Nie uważa się za pracowników w rozumieniu dekretu chałupników wykonujących pracę chałupniczą na rzecz zakładów handlowych lub spółdzielczych zrzeszeń chałupników i wytwórców domowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych rodzajem lub organizacją produkcji chałupniczej — uznawać takich chałupników za pracowników.

§ 4. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą chałupników, którzy są już pracownikami w rozumieniu dekretu z tytułu innej pracy niż chałupnicza.

§ 5. 1. Za okresy zatrudnienia wymagane do uzyskania prawa do renty uważa się kalendarzowe okresy miesięczne, w ciągu których chałupnik odpowiadał warunkom przewidzianym w § 1.

2. Chałupnik uważany jest za pracownika w zakresie uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz z ubezpieczenia rodzinnego, jeżeli w miesiącu kalendarzowym bezpośrednio poprzedzającym miesiąc, w którym zaszyły okoliczności uzasadniające prawo do świadczeń, odpowiadał warunkom przewidzianym w § 1.

3. W stosunku do chałupnika, który nie przepracował jeszcze miesiąca kalendarzowego, warunek określony w ust. 2 uważa się za spełniony, jeżeli chałupnik odpowiada warunkom określonym w § 1 ust. 1 pkt 1 i 3.

§ 6. 1. Zaliczenie okresów zatrudnienia w pracy chałupniczej następuje na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej wprowadzonej na podstawie art. 7 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania

zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154) lub na podstawie innych oryginalnych dokumentów.

2. Wpisu okresów zatrudnienia w pracy chałupniczej do legitymacji ubezpieczeniowej za czas od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia wydania chałupnikowi legitymacji ubezpieczeniowej dokonuje na podstawie posiadanych dokumentów jednostka gospodarki uspołecznionej, dla której chałupnik wykonywał pracę, po stwierdzeniu, że chałupnik spełniał warunki określone w § 1—4.

§ 7. Okresy pracy chałupniczej poprzedzające datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uważa się za okresy zatrudnienia, jeżeli chałupnik podlegał obowiązkowi ubezpieczenia społecznego na podstawie przepisów obowiązujących w czasie wykonywania tej pracy.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie określenia chałupników (Dz. U. Nr 35, poz. 148).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Plac: A. Burski

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75.— zł, półrocznie 45.— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45.— zł, półrocznie 27.— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I II) lub na okres półroczny (od I I i od I VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91 903, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze, oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.